

Com arribar-hi

En vehicle particular

Tant si veniu de Cànoves, Llinars com La Garriga, cal que preneu la carretera BP-5107. Al punt quilomètric 37,5 trobareu l'entrada al pàrquing del Centre Cívic de Samalús, on comença l'itinerari. Si veniu de Granollers o Les Franqueses per la carretera BV-5151, preneu la carretera BP-5107 en direcció Samalús i La Garriga.

Distància: 1.600 m

Durada: 45 minuts (pujada)

Excursió apta per a tots tipus de públic. És necessari portar calçat adequat i aigua. No llenceu deixalles ni arrenqueu cap mena de planta i procureu no destorbar la fauna.

Recordeu que l'itinerari porta a un jaciment arqueològic. Tingueu cura de no passar per sobre els murs ni de malmetre les restes arqueològiques. Mantingueu-vos dins el traçat marcat per la visita. Si detecteu alguna anomalia us preguem que us poseu en contacte amb l'Ajuntament de Cànoves i Samalús. La conservació del patrimoni és cosa de tots.

112
emergències

Equipaments i serveis més propers

Ajuntament de Cànoves i Samalús

Masia Can Casademunt, s/n
08445 Cànoves i Samalús
Tel. 938 710 018
canovesisamalus@diba.cat

Punt d'informació de Cànoves i Samalús

Avinguda Josep Crous, s/n
08445 Cànoves i Samalús
Tel. 938 710 518
p.montseny.canoves@diba.cat
Dissabtes i festius de 10 a 14h

Oficina del Parc Natural del Montseny. Masia Mariona

Ctra. 5119, Km. 2,5
Mosqueroles
08479 Fogars de Montclús
938 475 102
p.montseny@diba.cat
www.parcn.diba.cat
Dilluns a divendres de 9 a 16h

Visitan's a visitacanovesisamalus.cat

Trobareu tota la informació a www.muralles.cat

Poblat Ibèric del Puig del Castell de Samalús

Sender Miquel Tarradell
Itinerari senyalitzat

Ajuntament de
Cànoves i Samalús

La sortida d'aquest itinerari s'en y a l i t z a t comença al pàrquing del Centre Cívic de Samalús, a les antigues Escoles de Samalús, d'estil noucentista, construïdes per l'arquitecte Manel J. Raspall l'any 1919. Aquest itinerari du el nom de “sender Miquel Tarradell”, arqueòleg català (1920-1995), que sojornà en aquestes contrades. En record a ell, i en agraïment a la seva família, que ha cedit part de les finques on avui es troba el jaciment, volem retre homenatge a un dels mestres del coneixement de la cultura ibèrica.

Les feixes

La poca industrialització d'aquest sector del Vallès ens ofereix encara el testimoni visual d'una plana dedicada a l'agricultura, on s'observen els camps de conreu retallats en el paisatge. Aquesta herència es documenta encara en les feixes i marges de pedra que podeu contemplar tot pujant el turó, per guanyar espai conreable a la muntanya, avui ja majoritàriament abandonades. Les oliveres que veureu, i algun cep de vinya salvatge, són reflex d'aquesta història i dels conreus que tradicionalment s'hi cultivaren.

Sortint del pàrquing cal seguir les indicacions del camí, tot passant entre les masies de Can Perera Nou i Can Flequer. Passareu per les runes de Can Martí i veureu com en aquest punt el sender s'endinsa al bosc. Diferents trams d'escala, per salvar els desnivells dels marges, us aniran conduint turó amunt. ❶

El camí de carboners

Aquest sender també recupera un dels trets patrimonials que caracteritzen Cànoves i Samalús: la producció de carbó. Aquest camí fou emprat d'antic pels carboners del poble. El turó del Puig del Castell fou, com bona part del Montseny, espai idoni per talar alzines i fer-ne carbó de qualitat. Des de les nombroses carboneres que es feien a la muntanya, calia baixar el preuat producte cap a la plana per poder comercialitzar-lo. L'acusat pendent no facilitava la feina, i és per això que s'obriren camins que, tot serpentejant, aconseguien que el carbó, carregat sobre els matxos, pogués arribar a la plana.

Quan us trobeu al mig del bosc, si us fixeu bé en el color negre de la terra, podreu percebre com travesseu en un parell de llocs, dues places carboneres. En bona part del turó es troben aquestes àrees arrodonides i eixamplades en les que es produïa el carbó. Continueu pel sender: ara ja esteu enfilant el tram que feien els matxos per carregar el carbó. ❷

El mirador

Des del mirador podreu observar bona part de la plana vallesana. En primer terme els camps de Samalús amb l'església de Sant Andreu al bell mig. Al fons, la serralada litoral que configura tota l'ampla vall a manera de corredor. Amb l'ajuda del plafó panoràmic podeu identificar els cims més rellevants, així com la ubicació d'altres poblats ibèrics laietans.

Ja esteu entrant al jaciment. Atureu-vos en aquest punt per contemplar les magnífiques vistes que ens ofereix el turó.

No oblideu que esteu en un jaciment arqueològic. No sortiu de l'itinerari marcat. Els plafons que trobareu al llarg de la part visitable del jaciment us oferiran informació sobre aquest poblat ibèric i la seva fortificació. ❸

El jaciment

El jaciment del Puig del Castell es coneix des de l'any 1955, tot i que havia passat desapercebuda la seva importància fins a l'inici de les excavacions, l'any 2011. Destaca pel seu bon estat de conservació, i encara que tot just s'ha endegat la recerca, el jaciment ja pot ser visitat parcialment per contemplar-ne les seves restes.

El poblat es trobava al cim i s'estenia pels vessants d'aquest turó, de més de 600 metres d'alçada, ja en el massís del Montseny. Aquesta ubicació no era casual, ja que es buscava garantir les facilitats defensives que conferien els llocs elevats de difícil accés, així com tenir una visió privilegiada de la plana vallesana.

El poblat va ser habitat pels ibers, que fou una civilització que ocupà bona part de la façana mediterrània peninsular i més enllà, des de mitjan segle VI aC fins la seva dissolució, deguda a la conquesta romana. La tribú ibèrica que ocupà la plana vallesana i la costa central, des de la Tordera al Llobregat, foren els laietans. Vivien principalment del conreu que practicaven a la propera plana, i bona part de la producció anava destinada al comerç, ja fos per grecs, cartaginesos o romans.

Del poblat encara no podem dir res de les seves característiques urbanes, però sí que comencem a conèixer prou bé la seva imponent fortificació. Al llarg del segle V aC es bastí en aquest turó una muralla de grans dimensions que tancava una superfície de 4 hectàrees. Aquesta fortificació, estava protegida per nombroses torres, que conferien al lloc, unes característiques defensives espectaculars. Malgrat tot, el poblat fou abandonat definitivament a mitjan segle I aC, i el poblament, ja romanitzat, es desplaçà a la plana.

La importància d'aquest indret també s'ha vist reforçada per la identificació del Puig del Castell amb la desapareguda ciutat de Lauro. Sabem que en aquestes contrades hi havia una ciutat que encunyava moneda ibèrica des de mitjan segle II aC, i malgrat que tothom la cercava es resistia a ser descoberta. El topònim de la propera Llerona, hereu de Lauro, ja feia intuir que ens hi trobàvem ben a prop. I atenent a la dispersió de les troballes monetàries aparegudes a la zona, com al proper tresor de Cànoves, amb la majoria de monedes de Lauro, així com per la referència a les cites històriques que exalçaven el vi produït a la zona de Lauro, ens fan pensar que només calia trobar un jaciment amb el potencial suficient per ser identificat amb la ciutat perduda de Lauro. ❹

Benvinguts al Puig del Castell de Samalús, Benvinguts a la ciutat de Lauro!

